

החכמים בכל דברי אז בלבבם יבינו סוד המשכת המוחין. **כִּלְא הוּא עֲתִיקָא**
בְּלַחֲדוּרֵי כל עולם האצילות מתחילתו עד סופו הוא פרצוף א"א כי הוא מבריה
מראש האצילות עד סופו, **הוּא הָיִי** הוא א"א בהוה תמיד כי הוא מלוכש בתוך
או"א וזו"ן, כי חסד וגבורה דא"א נעשו מוחין לאו"א, ונה"י דא"א נעשו מוחין לז"א,
וְהוּא יְהֵא וא"א הוא יהיה ג"כ לעתיד שבכל פעם שנמשכים מוחין חדשים הם
נמשכים על ידי א"א עצמו דהיינו על ידי ב' המזלות. **וְכָל הַיְי תְּקוּנֵינִי בִּיה**
אַחֲדָן וכל אלו התיקונים שהם או"א וזו"ן אחוזים בו ואין דבר חוצה לו כלל **בִּיה**
סְתִימָן בו הם סתומים כי הוא מלוכש בהם **לָא מִתְפָּרֵשׁ מִנִּיה** ואינם
פרושים ומופרדים ממנו כמו שראינו לעיל שהמוחין יוצאים בתדירות מא"א (מוֹחָא
סְתִימָאָה לָא אֶתְגַּלְיָא וְלָא תְּלִיָא בִּיה) **א"ב וְא"ם מֵהֵא מוֹחָא נִפְקוּ**
אבא ואמא ממוחא סתימאה דא"א יצאו, **אֶתְבְּלִילוּ בְּמִזְלָא, וּבִיה**
תְּלִיין, וּבִיה אַחֲדָן כי נכללו במזל הח' נוצר חסד, ובמזל ה"ג ונקד, והם
תלויים ואחוזים באלה המזלות, והם מלבישים את חג"ת דא"א שהוא מהגרון עד הטבור.
זַעִיר אֲנִפִּין, בְּעֲתִיקָא קְדִישָׁא תְּלִיָא וְאַחֲדָן וכן ז"א תלוי
ונאחו בעתיקא קדישא שהוא א"א כי יונק מארבע חיוורתי שמאחורי רישא דא"א
שנמשכים ויורדים עם ה"ג נימין עד רישא דז"א, וז"א מלביש על נה"י דא"א, דהיינו
שמלביש את א"א מהטיבור עד למטה [צח]. **וְהֵא אֲוִקִּימָנָא מְלִי בְּאַדְרָא**

אור הרשב"י

[צח] ואין להקשות דלפ"ז יפה כח הבן כי ז"א מקבל השפע מגולגלתא דא"א דרך
(ז"א) שתלוי בגולגלתא דא"א, מכח האב או"א, ולכן הם גדולים ממנו (ע"ה שם)
(או"א) שתלויים רק במזל שממו"ם דא"א, (שערי האדרא).

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

וכבר בארנו את ענין ז"א איך הוא אחוז בא"א באדרא רבא. **וְכַתִּיב חוֹלָקִיָּה**
דְּמֵאן דְּעָאֵל וְנָפִיק אשרי חלקו למי שנכנס לסודות התורה בשלום ויצא
 בשלום בלי ספקות, **וַיִּנְדַּע אֲוֶרְחִין דְּלֵא יִסְטִי לִימִינָא**
וְלִשְׁמֵאלָא ויודע הדרכים של סודות התורה לבוין לאמת ולא יטה ימין ושמאל.
וּמֵאן דְּלֵא עָאֵל וְנָפִיק, טַב לִיָּה דְּלֵא אֲבֵרִי ומי שלא נכנס
 ויצא בשלימות דהיינו שנכנס לחכמה הזאת אבל לא יצא בשלום כי טעה בלימודו וכיוצא,
 היה טוב שלא היה נברא כי עשה קלקול יותר מאשר תיקון. **וְכַתִּיב (הושע יד) כִּי**
יִשְׂרָאֵל דָּרְכֵי יְהוָה ומסיים הפסוק צדיקים ילכו בם דהיינו דעאלו ונפקו,
 ופושעים יכשלו בהם הוא מי שנכנס ולא יצא.

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, מִסְתַּכֵּל הָיִינָא כָּל יוֹמָא בְּהָאֵי קָרָא
 אמר רשב"י מתבונן הייתי כל היום הזה כולו בפירוש זה הפסוק, **וְכַתִּיב,**
(תהלים לד) בִּיהוָה תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי דהיינו תשמח נפשי בינה לבין עצמה
יִשְׁמְעוּ עֲנָוִים וַיִּשְׁמְחוּ וסיים ישמעו הענוים מה שהנפש אומרת.
וְהָאִידֵנָא אֲתִקְיִים קָרָא כָּלָא ועתה היום הזה שבאו נשמות הצדיקים
 להיות נכוחים באדרא קדישא לשמוע סודות התורה. **בִּיהוָה תִתְהַלֵּל נַפְשִׁי**
וְדָאֵי בה' תתקשר ותתחבר נפשי ופי' תתהלל לשון לולאות שהוא קישור וחיבור
 וכדמפרש ואזיל, **דְּהָא נִשְׁמַתִּי בִּיהַ אֲחִידָא** שהרי נשמתי אחוזה וקשורה
 בה', **בִּיהַ לְהֵטָא** בו לזהטת דהיינו כשהקב"ה מתרצה לשכון בתוכה אז באורו
 היא לזהטת דהיינו בוערת ומתחממת ומתלהבת, **בִּיהַ אֲתִדְבַקַת** ובו בקב"ה
 נשמתי מתדבקת ועד כאן ג' לשונות אלו כנגד נר"ן **וְאִשְׁתַּדְּלַת**

הלימוד היומם

וּבְאַשְׁתְּדְּלוּתָא דָּא תַּסְתַּלַּק לְאַתְרָהּא ובכח אור השי"ת נשמתו
 משתדלת ונאבקת להתדבק בה' ובתורה, ובהשתדלות זו שהיא כנגד בחינת חיה והדבקות
 הגדולה בהשי"ת תעלה נשמתו למקומה העליון. **יִשְׁמְעוּ עַנּוּיִם וְיִשְׁמְחוּ**
 וממשיך הרשב"י ומשבח את החברים ונשמות הצדיקים שהגיעו להנות מתורתו וזיוה
 ואומר להם ישמעו ויבינו הצדיקים שבענוה שלהם באו לשמוע את סודות התורה ועתה
 תגרם להם שמחה גדולה כדמפרש ואזיל, **כָּל חַיֵּי צְדִיקִיָּא** ואומר להם הרשב"י
 כל אלו הצדיקים שבאו מגן עדן, **וְכָל בְּנֵי מְתִיבְתָּא קְדִישָׁא** וכל בני
 הישיבה הקדושה הלומדים עמי כאן בעוה"ז והישיבה של מעלה שמאזינים ולומדים עימי
 ובאו לכאן עתה, **וְזַכָּאִין דְּאַתְיִין הַשְׁתָּא עִם קְדִישָׁא בְּרִיד**
הוּא ואשריהם אותם הצדיקים שבאו עתה עם הקב"ה שהם נשמות קדושות מאד
 וגבוהות שבאו ללוות את הקב"ה, **בְּלָהוּ שְׁמַעִין מְלִי, וְיַחְדָּאן** כולם יחד
 שומעים את דברי הסודות שאני מחדש ושמחים. **בְּגִין כֵּן** ולכן בבקשה מכם,
 (תהלים לד) **גִּדְלוּ לַיהוָה אֹתִי** וכולנו יחד נגלה סודות התורה ובפרט סוד שבעה
 מלכים דז"א **וְנִרְוַמָּה שְׁמוּ יַחְדָּיו** ונרומם שם ו' שהוא בחינת השבעה
 מלכים ונעשה אותם בחינת יחדיו שיהיו באחדות אחת רשות היחיד ולא רשות הרבים.

תיקון שבעה מלכים דז"א

פֶּתַח וְאָמַר, כְּתִיב, (בראשית לו) וְאַלֶּה הַמְּלָכִים הם שבעה מלכים
 שבעה ספירות **אֲשֶׁר מָלְכוּ בְּאַרְצֵי אֲדוֹם** "ארץ אדום" היא הבינה
 אימא עילאה דדינן מתערין מינה, ולכן נקראת ארץ אדום, וקשה לרשב"י והרי המלכים

הלימוד היומי

בהיותם באמא היו בסוד עיבור ורק בצאתם מבטן אמא יצאו למלוך וא"כ לא בארץ אדום
 שהיא הבינה היתה מלכותם, ואיך אומר מלכו הרי עדיין היו בעיבור, ולכן הביא הפסוק
 דלקמן. **הָרָא הוּא דְּכָתִיב** זה מה שכתוב לתרץ את האמור, (תהלים מח)
כִּי הִנֵּה הַמַּלְכִּים נֹעְדוּ עִבְרוּ יַחְדָּיו דהיינו שנועדו שעשו אסיפה
 כשהיו בבינה שימלכו לעתיד ולא שמלכו כבר בארץ אדום שהיא הבינה. אלא ששם נועדו
 למלוך ועל שם העתיד נקראו מלכים. **נֹעְדוּ, בְּאֵן אֶתֶר. בְּאֶרֶץ אֲדוֹם**
 ומפרש מש"כ נועדו באיזה מקום היתה הכנתם והסכמתם למלוך והרי מיד בצאתם מבטן
 אמא נפרדו ולא היה ביניהם שום קשר, אלא על כרחך צריך לומר שנאספו יחד כשהיו
 בארץ אדום היא אמא. **בְּאֶתֶר דִּינִין מְתַאֲחֲדִין תַּפֵּן** והוא מקום
 שהדינים מתאחזים שם, וכי בהיותם באמא בסוד העיבור היו מעלין מ"ן וגרמו ליחוד או"א
 ונמשכו מוחין לאו"א וחזרו או"א להיות פנים בפנים וא"כ נועדו יחד להעלות מ"ן לאו"א
 וזו היתה מלכותם שם. **עִבְרוּ יַחְדָּיו** ואחר שנועדו כל האורות יחד עברו כל
 האורות של השבעה מלכים לכלי הדעת ומלכו שם לפי שעה, והכלי לא יכל לסבול
 האורות וירד לעולם הבריאה, ואח"כ נכנסו כולם לכלי החסד ואירע בו כמו שאירע לכלי
 הדעת וכן לכל השבעה מלכים, **דְּכָתִיב וַיָּמָת וַיִּמְלֹךְ תַּחֲתָיו** ומיתתם
 היתה בסיבה שעברו יחדיו מהבינה לכלי הדעת, ואח"כ וימלוך תחתיו ולא כתוב וימלוך
 אחריו שפירושו אמרו שכל אחד קיבל גם האורות של הכלים שתחתיו. **יִהְיֶה רָאוּ**
הַמַּלְכִּים וְהַכֹּלִים רָאוּ אֶת שְׂבִירַת הַכֹּלִים הָעֲלִיוֹנִים דְּדַעַת וְחֹסֵד בֵּין תַּמָּהוּ וְנִבְהָלוּ
נִחְפְּזוּ היו תמהים ונבהלים על ריבוי האורות שלא באו כסדר אלא באו כולם יחד,
 ועם כל זה נחפזו ומהרו כל אחד להכנס בכלי שלו אבל גם הכלי שלו נשבר וירד לבי"ע,